

SỮA NESTLÉ HIỆU CON CHIM SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ sinh và các nhà thương binh... ở Trung-Kỳ, Bắc-Kỳ và Cao-Mên

Việc trong nước (Tiếp theo trang 7) Thờ ơ ông cao trở xuống và các tuyệt tự phải trước; còn Lê-Dương... Chỉ vì chữ 'Châu' thêm chữ 'Diên' đó mà...

đều lại giao về huyện xét. Quan huyện có và tại đình làng xét hỏi, báo lời Hội đồng xin và bình lý trước, cho lý trưởng thu thuế. Hội đồng lại để đơn lên sáo với quan Tổng đốc một lần nữa.

Vụ giấy học bị ăn Chuyện sét nhà bắt người ở làng An chí, đã dâng tiếng dân kỳ trước. Nay được tin thêm: sau khi xét nhà, thì mấy người kia bị giải lên nhà hồi rằng có...

Ngày 22-3-34, qua huyện cho Hội đồng lên huyện, ra oai thành sáo, bắt trời cả và bắt đứng ngoài sân, nói bọn Hội đồng sao có lý cáo ngài là lý (vì có tên Hoàng-ngọc-Khướ có nói giữa làng rằng: có đưa lý trưởng lên là quan...)

BẮC-KỲ Việc gì mà hành bị dư thế? HÀ ĐÔNG. - Ở làng Nội am, huyện Thanh-tri, lý trưởng Hoàng-vân - Chủ mới năm làm từ 10 năm trước của dân. Năm nay mới khám phá được một quyển sổ riêng chính tay lý trưởng viết giao cho trưởng thôn đi thu thuế ruộng.

Ngày 19-3-34, qua về tại đình, chính phủ hội Khai có sự vào biên bản. Thế là quan giám phó Khai về việc Hội đồng mà mượn cơ thiếu học Ngân hàng, bắt giam và tước giải cho bà giáo.

Nhà in TIỀNG-DÂN IN MAU, GIÁ RẺ

Sách tặng Bà Huyện thị Bào Hòa Tourane, tác giả quyển tiểu thuyết 'Lạy Phuong My Nhan' xuất bản ở Saigon độ nọ, nay mới xuất bản quyển 'Huyền Trân Công Chúa'.

Bán đầu giá ruộng đất Đến ngày 28 tháng bảy tây năm 1934 tức là ngày 17 tháng sáu ta, sẽ bán đầu địa ở Tòa-Su Quinhon những ruộng đất như sau đây:

- a) Ruộng ở làng Hữu-pháp (Phù-cát) 1) 1 miếng ba sào mười thước, nhất đẳng điền. 2) 1 miếng năm sào chín thước, nhất đẳng điền. 3) 1 miếng sáu sào hai thước, nhất đẳng điền. 4) 1 miếng một sào mười bốn thước, tam đẳng điền. 5) 1 miếng một sào chín thước, tam đẳng điền. 6) 1 miếng hai sào sáu thước bảy tấc, tam đẳng điền.

Đại Hiệu-Nghiệm! THUỐC HÓA-PHONG của HẢI-NGỌC-BUÔNG

Chữa: 1) Cảm, cảm phát nóng, ngạt rét, nhức đầu, đau mình, ỉt mũi, ho, nôn, mửa, ọc; 2) Trung phong, mẻo mồm, xêch mắt, giết tay, giết chân, đờm dãi sặc sụa. - Uống vào khỏi ngay. - Giá trẻ thông dụng, dân bà có thai cũng dùng được. - Mỗi hộp giá 10 xu (0\$10).

Còn rại giấy nữa? Lúc này cũng có người đi khắp lục châu rải giấy, rải giấy là thêm quá đến hàng triệu cho ông-bà biết rằng: Thuốc, họ (Báo Bức) là một thứ thuốc trị bệnh ho rớt, ho phồng, ho gió, ho cho đến đến thần tiên, uống vào hết bệnh, được vai lòng làm. Ai cũng đến biết danh thuốc họ Báo-Bức, và dân chúng cũng bán. Giá rẻ mỗi gói 0\$10, các gara xe điện và nhiều nhà buôn có bán. Ở xa muốn mua xin đi nơi VIÊN-ĐỆ 11 quai de la sasse à HUE Các chỗ bán đều Khuyab-Diếp có bán.

THUỐC XÒ? Hiệu Nhân-mai đại nhất hay. Giá rẻ mỗi gói 0\$10; Xò đậm đặc, lái kim và còn trắng đều bị thuốc lỏng lẻo ra cả. Có bán nơi chỗ bán đều Khuyab-Diếp. Ở xa muốn mua xin đi nơi VIÊN-ĐỆ 11 quai de la sasse à HUE.

CHỖ NÊN NGĂN-NGẠI. Nếu ta bị đau, không nên chỉ dùng một thứ thuốc nào mà chỉ làm cho đỡ mà thôi. Nếu uống thứ thuốc nào mà chữa khỏi hẳn cho mình. Và lại nếu ta mắc phải các bệnh mà nhiều người thường mắc như những bệnh: đau dạ-dày, nhức-dầu, đau bụng, đau nhảm nhối bên cạnh sườn, bệnh nhọc mệt, mỏi gân, thuốc PILULES PINK có thể chữa khỏi hẳn cho ta.

Thuốc PILULES PINK chữa khỏi hẳn cho ta là vì những bệnh ấy sinh ra bởi thiếu máu và thiếu tinh thần cho mỗi người đã kinh nghiệm, thấy rằng thuốc ấy là một thứ thuốc bổ huyết và bổ não rất hay, một thứ thuốc bổ mà công-hiệu thật mạnh mẽ.

Thuốc PILULES PINK là một thứ thuốc rất thần diệu để chữa bệnh thiếu máu, thiếu máu, nhọc mệt, bệnh trở về già đau dạ-dày, nhức-dầu, kinh nguyệt bất đều.

Đại Đại Giảm Giá 15 NGÀY... Nền đến thăm và so giá trước nhất tại TIỆM BOMBAY MỚI 'Au Bon Marché' 116 Rue Paul Bert - HUE

Hội Vạn-Quốc Tiệt-Kiểm HỘI HIỆP-DÂN NƯỚC-ĐAN PHÁP Dưới quyền kiểm-sốt của Chính-phủ Đông-Pháp Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải) và 8.000.000 phật-lượng đã đóng tất cả

Nguyên nhân! "GALLIA" nước không vô địch GEVELOT SOCIÉTÉ FRANÇAISE DES MUNITIONS DE CHASSE, DE TIR ET DE GUERRE, PARIS.

Con bà đau? Bà chớ nên dùng: DẦU VAN-ỪNG Vinh-Hưng-Tường THỨ ĐẶC Ngoài thoa khắp thân mình, cốt nhất sát ở xương sống trong, cho một thìa vào chén nước nóng cho uống khỏi ngay. Có thứ từ 0\$05 đến 0\$20

Dùng sữa "LE GOSSE" SỮA «LE GOSSE» rất bổ cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết. Bao thầu cho Nhà-nước năm 1932-1933 Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Pédiciculture etc... à Saigon Có bán trong các tiệm tạp - hóa ở Đông-Pháp. HIỆU GIẤY XANH: Giá mỗi hộp... 0\$30 Đại - lý: ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES HUE - TOURANE - QUINHON

CÁI NÚT CHAI (TRINH-THAM TIỂU-THUYẾT) Tác - giả: MAURICE LEBLANC Dịch giả: X. V. Số 65 Người khách ấy vào đến cửa phòng mu ta, tự xưng người của sở cảnh sát đưa đến về việc gặp có can hệ đến vụ hành hình ngày mai. Mu vừa mở cửa ra thì người khách vật mu ra xuống, như để vào khách, rồi trái tay chầm đi năm cơ đó.

hiền, là người khách kia trốn thoát một cách dễ dàng quá. - Thưa quan Tổng Giám đốc, người kia làm chủ nhà ấy từ khi một giờ sáng; nó có đủ thì giờ mà sắp đặt việc trốn thoát. - Trốn đi ngả nào? - Do trên mái nhà. Ở chỗ đó, gần những nhà bên đường Gò la xê, mà những nhà này cách nhau rộng lắm là 3 thước, cao thấp hơn kém độ 1 thước. - Rồi sao nữa? - Tên kia đem cái thang theo, bắt làm cầu, qua các nóc nhà ấy; rồi tìm một cái nhà nào bố trống để do đó mà xuống. Không được rồi thì thôi, đất tay trong tay quần mà đi, tự nhiên. Tóm lại, việc trốn thoát của nó, nó đã sắp đặt sẵn, thành dễ như chơi. - Thế ông đã trả cách đối phó chưa? - Thưa quan Tổng Giám đốc, chỉ những phương pháp đối phó nhất định hóm qua. Chưa hóm qua, một một lối cho lính đi lùng các nhà trong 3 giờ đồng hồ, để xem

có người lạ mới nào ẩn nấp ở trong không; một trái tôi lại cho lính vây chặn đầu nhà cuối cùng. Vậy trong khoảng mấy phút, nó đã trốn thoát được rồi. - Tại thế! Theo ý ông, thì là quả Á sinh La bán phải chăng? - Còn nghĩ ngờ gì nữa. Một lẽ là chuyện có quan hệ đến bọn đồ đệ của nó. Lại một lẽ nữa, là trả La bán ra, không có mặt nào dám làm một việc như vậy. - Nhưng thế thì?... Ông Tổng Giám đốc cảnh sát nói. Ông lại xáp một về phía Bát vinh mà tiếp: «Ông Bát vinh này, thế thì người mà ông nói ông và ông chủ một thám để cho vây giữ tại nhà nó ở đường Cờ lý si ta chữa hôm qua... không phải là La bán? - Thưa quan Tổng Giám đốc, quả nó, không nghĩ ngờ gì hết. - Vậy đêm nay nó ra, sao không ai bắt? - Nó có ra đâu? - Ở lối lại khá hũa hơn nữa. - Thưa quan Tổng Giám đốc,

có gì mà khá hũa. Cũng như tất cả các nhà có dấu chân của Á sinh La bán, nhà Cờ lý si có hai ngã ra vào. - Trước kia ông không biết điều ấy sao? - Thưa không. Khi hỏi tới đến xem phòng của nó mới biết. - Không có ai trong phòng ấy hết. - Không có ai cả. Sớm hôm nay đưa ở tên là Ái thịnh cũng đi, có giắc theo một người đàn bà ở trọ nhà La bán. - Tên người đàn bà ấy là gì? - Tôi không được biết. Bát vinh trở lời của này có hơi ngờ ngợ. Ông có biết tên giắc của La bán là gì không? - Biết. Ni còn, giáo học tư trưởng, cử nhân ban văn chương. Có cái danh thiệp của nó đây. » Bát vinh vừa nói giắc của, thì một viên cầm vào nói với ông Tổng Giám đốc cảnh sát rằng quan Giám quốc đương cho ông ở điện B lý đi. «Tôi đi. Ông Tổng Giám đốc nói và thêm thêm thì: có lẽ người

ta bán về việc tha hay chém Vinh bá đây. » Bát vinh nhận đó hỏi: «Thưa quan Tổng Giám đốc, ngài nghĩ có thể tha được không? - Đợi nào! Việc khi tôi qua có ảnh hưởng rất xấu. Nội trong buổi sớm ngày mai, Vinh bá phải trả nợ... » Đồng thời, viên cầm ấy lại đưa cho Bát vinh một cái danh thiệp. Xem cái danh thiệp ấy, Bát vinh giật mình một cái rồi nói: «Gan thiệp mà... Việc gì vậy? Ông Tổng Giám đốc cảnh sát hỏi. - Bát vinh muốn dành làm một mình công việc để lấy tiếng và kiếm miếng ăn - chỉ là một cuộc hội kiến, một cuộc hội kiến không ngờ. Tôi sẽ trình quan biết cái kết quả. » Bát-vinh đứng dậy đi ra, miệng cũng có nói thêm thì: «Tên này gan thiệp!... » Trên cái danh thiệp mà Bát vinh còn đương cầm trong tay, có mấy chữ sau này:

Ông Ni còn Giáo học tư trưởng, Văn chương cử nhân XIII Trận chiến đầu cuối cùng Bát vinh về bản giấy, đi ngang trước phòng khách, nhìn thấy ông Ni còn ngồi trên một cái ghế dài, tự nghĩ: «Chính nó đó rồi. Có lẽ nó chưa biết rằng người ta đã lột lột nó ra rồi chăng? » Ông đi thẳng vào bàn giấy, đóng cửa phòng lại, gọi viên thư ký sang báo: «Tôi sắp tiếp một người rất nguy hiểm. Thế nào rồi người ấy cũng cầm súng lục trên tay mà ra phòng này. Khi cho nó vào rồi, anh phải gọi 12 viên thành tra nấp chực trong phòng giấy của anh. Khi nó tới bàn chúng ta hiện, thì các anh phải xông vào ngay, mà bắt nó, mà nhớ mỗi người phải cầm một khẩu súng lục trên tay. Anh nghe rõ chưa? - Dạ.

